

ROZKOSZNIK (9) *sb m*

roś-, ros- (8), roz- (1).

Oba o jasne.

sg N rozkosznik (3). ◇ [*G rozkosznika. ◇ A rozkosznika. ◇ L rozkoszniku.*] ◇ *pl N rozkosznicy* (1). ◇ *D rozkosznik(o)m* (3). ◇ *A rozkoszniki* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

Człowiek lubiący wygody i przyjemności; delicatus Calep, Cn; galbinus, lascivus, mollis Mącz; maltha, vir mollis, voluptarius (homo) Cn (9) : RejWiz 31v; Galbinus, id est, lascivus et mollis, Roskośznik/ Rośpułtny. Mącz 141d; Wy w łzátach przekośztownych w świetnem kármaźnie Kochaćie się/ w leniśtwie/ w tańcách/ co hnet minie/ V łzat rękawy drogje/ á czapki zbieńdami/ Wielcyście rośkośznicy ModrzBaz 109v; Wśzytkim też rośkośznikom świeckim/ y ludźiom niemiłośiernym: pod historyą bogaczá onego/ wiecznym zginieniem groźi/ iáko y wśzytkim łákomym/ okrutnym NiemObr 114; Calep 300b; vmartwienie cielesności/ trudzenie ciáła/ pośty/ czyśtość/ pokorá/ pośtuśzeńśtwo/ y inne vniżenia y wyniśzczenia się Chrześcijáńskie: zdádzą się być v fwiátá rzeczy mále/ podłe y wzgárdzone/ źiarneczko gorzkie y przykre wśzytkim rośkośznikom. SkarKaz 83a, 457b; SkarKazSej 705b; [GilPos 114v; Wzięli sobie za páná/ Henryka z Francyej/ Rośkośznika choć práwie zacney Fámiliey. RymszaDeket 7; A ci náłzy/ przyięli zá proroká mnichá krzywoprzyiężcę/ świętokradźcę/ iáwnego rośkośzniká y w mowie wielkiego plugáwcá SkarProces 1596 19; Volck Xxx3; PismaPolit 424].

W połączeniu szeregowym (1): A Ták iáko się pirwey wśpomináło/ bogaczóm á łákomcom á rośkośznikom śtráźna ieśť śmierć. RejZwierc 169.

[*Szereg: »delikat albo rozkosznik«: Drugiego delikatá álbo rośkośzniká/ ktorego kiedy żył wiáterek dotknąć nie miał/ [...] tu [przy pochówku] go ták vczęśtuią/ że nań gnoiu y śmrodu mnoho nárzucáią. LGranWarszZwierc 160.]*

Synonimy: delikat, pieszczek, pieszczoszek.

Cf **ROZKOSZNICZEK**